

ZÁPADOČESKÁ UNIVERZITA V PLZNI
Fakulta filozofická
Katedra historických věd

PROTOKOL O HODNOCENÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE
(Posudek vedoucího práce)

Práci předložila studentka: Lucie Skalová

Název práce: Ženské spolky a kluby v západočeském kraji

Vedoucí práce: Mgr. Václav Fronk, Ph.D.

Lucie Skalová si vybrala za téma své práce dosud nezpracované téma ženských spolků a klubů v Plzni a Rokycanech. Cílem práce bylo dle str. 2 poukázat na spolkový život žen v západních Čechách, nastínit jejich vznik, stanovy a konkrétní činnost. Tento cíl byl v zásadě splněn, byť ve skromnějším měřítku, než by si toto dosud nezpracované téma zasloužilo.

Je dle mého soudu škoda, že text nebyl více zaměřen na vlastní problematiku ženského hnutí v západních Čechách. Např. kapitola 1 o ženské emancipaci v obecném smyslu, řešící otázky spojené s počátky ženského hnutí v 18. století, působí v takto koncipované práci poněkud nadbytečně, naopak chybí kontext situace tehdejší společnosti v Plzni a Rokycanech.

Ženská emancipace je i dnes tématem do určité míry kontroverzním. Ačkoliv se v některých aktuálních pracích, a to i odborného charakteru, můžeme setkat s obrazy útlaku žen v dobové společnosti, převažuje dnes střízlivější pohled, který hodnotí emancipační proces jako jeden z projevů celkové modernizace. Nepovažuji v tomto ohledu za šťastné, že se text předložené bakalářské práce hlásí k prvnímu, dle mého soudu překonanému a zjednodušujícímu pohledu, jak je zjevné z formulací typu „*ženy jako podřadné osoby*“ (str. 1).

Různost těchto pohledů na ženskou emancipaci se místy promítá přímo do textu v podobě významově protikladných tvrzení podle toho, který zdroj je zrovna využíván. Např. na str. 15 první odstavce končí větou „*Zakladatelky spolků se setkávaly s potížemi v překonávání vžitých tradic a mentalit*“, nicméně už odstavce následující uzavírá formulace „*Celá plzeňská veřejnost byla velmi mile překvapena početným zakládáním ženských spolků.*“

Z hlediska formální stránky nemám vůči textu námitek. Jazykový projev nevybočuje počtem prohrěšků gramatického charakteru, upozorním pouze na jeden sémantický lapsus: organizace pečující o chudé nejsou i přes veškerý svůj humánní postoj „*organizace humánní*“ (str. 36), nýbrž humanitární.

Řada uvedených nedostatků bohužel vyplývá ze skutečnosti, že původní plán práce, podle kterého měla být první verze textu hotova v průběhu února, nebyl dodržen a text byl předložen až v průběhu druhé poloviny dubna. Jedině fatálním nedostatkem času pro finální redakci lze vysvětlit, byť jistě ne omluvit, např. tvrzení z úvodu „*některé prameny byly pro psaní této práce nepoužitelné, tudíž jsem se obrátila na literaturu.*“ (str. 3) Za zjevnou slabinu považuji rovněž závěr.

Přes tyto výtky lze konstatovat, že předložená práce přispívá svým skromným způsobem k poznání dosud málo známého světa ženských spolků v západních Čechách, a to z velké části na základě primárních pramenů.

OTÁZKY A PŘIPOMÍNKY DOPORUČENÉ K BLIŽŠÍMU VYSVĚTLENÍ PŘI OBHAJOBĚ (jedna až tři):

1. Stručně popište svůj postup z hlediska práce s prameny a literaturou.
2. Charakterizujte na základě svých poznatků vztah české společnosti k zakládání ženských spolků a ženské emancipaci obecně. Vysvětlete, zda se většina společností stavěla k tomuto fenoménu vstřícně, nebo nikoliv, popište, kdo patřil do tábora jeho příznivců, resp. odpůrců a na které konkrétní problémy ženy v Plzni a Rokycanech ve sledovaném období narážely.

NAVRHOVANÁ ZNÁMKA:
dobře

Datum: 23. 5. 2012

Podpis:

